

Tandje bijzetten in kunstgrasonderhoud

Oplossingen ontwikkelen voor mechanische belasting, haar-en huidafval en rondslingerend rubber

De ontwikkeling van materialen zoals constructies, infill en vezel, gaat sneller dan de ontwikkeling van onderhoudstechnieken. Op het gebied van de techniek zijn de laatste jaren geen spectaculaire ontwikkelingen geweest. Toch zijn er drie aspecten waaraan we meer aandacht kunnen besteden: vezelslijtage, milieu en hygiëne.

Auteur: Ernst Bos

De essentie van kunstgrasonderhoud is het schoonhouden van het veld, het los houden van de infill, het veld vlak houden en de vezel over-eind houden. De grote uitdagingen tijdens het veldonderhoud zijn de vezelslijtage zo min mogelijk houden, rekening houden met het milieu door de omgeving zo min mogelijk te vervuilen, onderhoud plegen onder vochtige omstandigheden en sneeuwruimen.

Sneeuwruimen

Bij sneeuwruimen zie je dat de onderhoudstechnieken nog wat achterlopen: er is gewoon nog niet genoeg ervaring mee opgedaan. Afgelopen winter was ook één van de eerste keren dat er langdurig sneeuw lag. Sneeuwruimen kun je wel doen, maar niet gemechaniseerd. Het volstaat naar mijn mening om de belijning sneeuwvrij te maken. Belangrijk is dat er geen of in elk geval zo min mogelijk mechanische belasting is: clubs beginnen met een trekker met aanhanger en voor je het weet staat er een shovel op het veld. Het is niet te overzien wat dat voor schade veroorzaakt aan de constructie en aan de onderbouw en bovendien verplaats je er heel veel rubber mee. Clubs kunnen sneeuwruimen dan ook beter aan specialisten overlaten in plaats van dit zelf te doen.

Vezelslijtage

Alle machines zorgen voor vezelslijtage. Ontwikkelaars van onderhoudsmachines zouden zich eens kunnen buigen over dat probleem

om het punt van vervanging verder te kunnen uitstellen en dus de duurzaamheid te vergroten. Het onderhoud moet dan wel effectief blijven en niet alleen voor het oog van de toeschouwer goed gebeuren. De sporttechnische functionaliteit moet zo hoog mogelijk blijven door onderhoud en niet alleen het beeld. Ik denk dat de ontwikkelingen moeten gebeuren op het gebied van het terugbrengen van de mechanische belasting op het veld en dus op de vezel (in grotere mate op de gefibrilleerde vezel en in iets mindere mate op monofilamenten). Ik denk dan bijvoorbeeld aan een bewerking met luchtdruktechniek of met een kloptechniek. Vroeger bestond toch ook de 'klopveeg-zuiger' of zoiets?

Hygiëne en milieu

In de markt is ook discussie over hoe schoon een kunstgrasveld moet zijn: sommigen beweren dat fijnstof (stof dat komt aanwaaien en slijtagemateriaal zoals microfibrillen van de infill en de vezel) en haren en huidschilfers van het veld geruimd moeten worden vanuit hygiënisch oogpunt. Anderen zijn van mening dat dit niet nodig is en dat het volstaat om het veld schoon te maken zodat de sporttechnische eigenschappen weer aan de eisen voldoen. Het is wel zinvol om hierover discussie te voeren. Ook mag er op het gebied van onderhoud gediscussieerd worden over het milieu. Door onderhoud raakt er veel rubber in de omgeving van het veld: in beplantingsstukken vind je het overal terug. Het wordt zodoende op den duur in het riool gereden door de machines,

Fijnstof, haren en huidschilfers

maar ook gebeurt dit met het sneeuwruimen of met het afblazen van blad. Ik heb hier 1, 2, 3 geen oplossing voor, maar het is, net zoals hygiëne, een punt van aandacht voor de toekomst!

Ernst Bos